

EPICA MERCURI

INTERNATIONAAL NIEUWSJOURNAAL VAN EPIS AZULI, No. 5

VOORJAAR 7993 CB, 4819 CA, 638 ABC, 450 EC

Oorlog verklaard aan Dardania en Laudania Algehele mobilisatie in gang gezet

TERAZON – Na het schandelijke eerloze gedrag van de Dardaanse en Laudaanse marine en hun agressieve misdaad tegenover de soevereiniteit van Epis Azuli op de Nimandische Eilanden heeft de Landsraad unaniem besloten aan beide landen de oorlog te verklaren. De inmenging van Laudania in een puur Azulisch-Dardaans conflict heeft duidelijk laten zien dat er binnen de Transmariene Coalitie een dubbele agenda wordt gehanteerd; om een multinationale vloot een excuus te geven zich nabij de oostelijke kusten van Thalassa te begeven. Het ongeluk lijkt Epis Azuli te achtervolgen. Een aardbeving laat in de nacht met het epicentrum nabij de Nimandische Eilanden verwoestte de Azulische verblijven en verdedigingswerken op de Azulische Nimandische Eilanden (waar de Dardanen nauwelijks van iets dergelijks hadden ontwikkeld). In plaats van dat Azulische schepen, waarvan er vele tientallen rondom de eilanden verankerd lagen, direct te hulp schoten, slaagde een eskader van Dardaanse en Laudaanse schepen erin om vanuit de niemandsland dat beide partijen tussen beide delen van de eilanden gevestigd hadden, over te steken en aan land te gaan. De aanwezigheid van Laudaanse schepen, zij voeren openlijk hun vaandel, was een grote verrassing. Blijkbaar hadden zij zich verscholen gehouden tussen de andere Dardaanse schepen. De Azulische regering had eerder al verklaard de openlijke bemoeienis van andere partijen met het conflict als een agressieve vijandelijke daad te beschouwen.

Wat er vervolgens gebeurde heeft velen verbijsterd. De Azulische schepen deden niets terwijl de Dardanen en de Laudanen niet alleen de soldaten doodden die hun kameraden die gekneld of gewond waren door de aardbeving aan het helpen waren, maar ook deze gewonden afslachtten. Als laatste blijk van barbarisme slachtten zij de weerloze lokale bewoners van Uthuke af opdat niemand zich nog zou kunnen verzetten.

De eerste vraag was natuurlijk hoe dit heeft kunnen gebeuren met zo'n grote vloot nabij de eilanden. Hier was het waar het ongeluk toe sloeg. Opperbevelhebber Miletos Tripageni was op dat moment net voor een tweedaags overleg naar Caracata gereisd. Zijn tijdelijke vervanger liep de avond voor de aardbeving een voedselvergiftiging op samen met enkelen van zijn

staf en was dus geheel incapabel om orders uit te voeren ten tijde van de ramp.

Ontdaan van opperbevel durfden de kapiteins niet op eigen houtje te handelen na de uitbrander die ze van Tripageni hadden gekregen na hun handelen in de Slag om de Nimandische Eilanden. Dus voerden zij onderling discussie terwijl er overduidelijk vijandige handelingen plaats vonden en gebeurde er niets.

De inmenging van de Laudanen en het barbaarse gedrag dat zij samen met de Dardanen ten toon hebben gespreid heeft de Landsraad unaniem doen besluiten de oorlog te verklaren aan beide landen. Het is duidelijk dat Dardania nooit de intentie heeft gehad tot een diplomatieke oplossing. Ook is het duidelijk dat de alliantie die zij hebben gesloten om de Cappicische piraterij te bedwingen een farce is om een excuus te vormen voor hun imperialistische tendensen, wat wel blijkt uit de ambities die zij in Xagranaujo ten toon hebben gespreid. In de optiek van de Landsraad hebben zij hun ongekende bondgenoot Iantai waarschijnlijk misleid en pogen zij Iantai gemene zaak met hun agressieve ambities te maken door middel van de capriolen van Lebetor, die binnen de vloot zich al onmogelijk had gemaakt. Recente berichten lijken er op te wijzen dat de Dardanen zich met Lebetor in eigen voet hebben geschoten.

De Landsraad heeft verklaard dat al het opportunisme van beide naties direct afgestraft moet worden. Zij schuwen het niet om zich de vijandigheid van een neutrale natie te veroorzaken om hun doelen te bereiken. Vooral de berichten uit Laudania dat zij de eilanden bevrijd zouden hebben van ongelovigen om zo de relaties met de Baus te verbeteren is met verbijstering ontvangen. De Laudanen hangen zelf een ketterse vorm van het Bahdom aan en gaan juist een alliantie aan met ongelovigen om eilanden die bezet zijn door trouwe aanhangers van de Baus te veroveren. De kerkelijke leden van de Landsraad waren vooral hierover bijzonder woedend. Door de openlijk vijandige berichten in de nieuwsbladen van beide landen zag niemand een diplomatieke oplossing in het zicht voor de nabije toekomst.

Landvoogd Sangxi reageerde bijzonder snel op het besluit van de Landsraad. In feite had hij het besluit al voorzien toen de berichten uit de Nimandische Eilanden

hem bereikten. Een algehele mobilisatie is in gang gezet. Alle vloten werden binnen enkele dagen volledig ontplooid, iets was al eeuwen niet meer is voorgekomen, doordat Epis Azuli zich buiten directe inmenging met grote conflicten heeft gehouden. Aangezien de dreiging vooral van marine aard is heeft hij de kooplieden verzocht hun strijdwaardige schepen beschikbaar te stellen voor uitbreiding en ondersteuning van de vloot. Het verzoek kreeg grote bijval. Liever zien zij hun schepen in de strijd dan weerloos veroverd of vernietigd door vijandelijke schepen. Ook het merendeel van de bemanningen gaf zich vrijwillig op voor deelname aan de strijd. De mobilisatie heeft de burgers die deel willen nemen aan de strijd zich te melden aan de wervingsbureaus die zijn opgericht. De respons was overweldigend. Al in de eerste week meldden vele tienduizenden zich aan en verwacht wordt dat dit aantal indien nodig snel uitgebreid kan worden, zo groot is de vaderlandsliefde die in het land weerklinkt. In de dichtbevolkte Kascamandrische bondslanden is veel ervaring op de zeevaart aanwezig. Het is de traditie voor jonge mannen en vrouwen om enkele jaren in de marine te dienen ter bevordering van hun latere maatschappelijke carrière.

Voor de bewapening van de handelsschepen draaien de wapenfabrieken op volle kracht. Al vele decennia produceren zij vooral voor de export naar het buitenland omdat Epis Azuli nauwelijks oorlogen voert. Nu is alle export stop gezet en voorzien zij met hoge snelheid marine en leger van uitrustingen, kanonnen, ammunisie en ander wapentuig. Om voor een goede verdeling van ervaring te komen heeft de landvoogd opdracht gegeven voor elk handelsschip mariniers en enkele officieren toe te voegen en waar nodig vrijwilligers op marineschepen te plaatsen zodat er een evenwichtige verdeling is van ervaring met de zeevaart. Verwacht wordt dat binnen een half jaar de vlootomvang zo verdubbeld zal zijn. Naast de staat hebben vaderlandslievende kooplieden, industriëlen en edelen extra geld ingebracht om ervoor te zorgen dat de financiën van de oorlog geen schade toe brengen aan volk en economie.

Op de kust van Hargast, Corva Mylene en andere Azulische eilanden zijn de kustbatterijen in de hoogste staat van paraatheid gebracht of worden deze direct vanuit de

arsenalen geleverd. Op alle eilanden van belang in de Ksalische Zee zijn sterke garnizoenen geplaatst en worden krachtige verdedigingswerken opgebouwd. De landvoogd heeft de nog in Azulische havens aanwezige Laudaanse en Dardaanse handelsschepen bevolen direct de Azulische wateren te verlaten. Omgekeerd zijn de Azulische handelsschepen eveneens vertrokken toen de oorlogsverklaring bekend werd. Katon Hazeldine verkondigde eveneens dat alle handelscontracten die Azulische handelaars met collega's van beide landen hebben gesloten mogen worden verbroken. Het verdrag dat Dardania en Epis Azuli hadden gesloten over de Dardaanse aanwezigheid op Meximas is direct verbroken. Epis Azuli zal een Dardaanse aanwezigheid daar in de

toekomst niet meer toe staan. De landvoogd heeft ook verklaard dat aan alle andere naties die zich in de nabije wateren van de Nimandische Eilanden begeven zonder toestemming van Epis Azuli eveneens de oorlog zal worden verklaard. In alle nationale kranten heeft de landvoogd een bericht geplaatst om de burgers te informeren over de nabije toekomst: "Landgenoten. Wij staan aan de vooravond van donkere tijden. Een dreiging zoals wij die in al geen eeuwen meer hebben gezien ligt nabij onze territoriale wateren. U moet echter niet vergeten dat wij eensgezind staan tegenover deze dreiging. Onze vijand is de wrede agressor. Wij begeven ons niet in duistere wateren, maar wij verdedigen ons eigen vaderland. Wij hoeven niet ver te reizen naar

onbekende oorden. Onze veel verder ontwikkelde en sterke industrie, in samenwerking met een altijd overvloedige voedselproductie, zorgt ervoor dat de verdedigers van ons land nooit zonder wapens, uitrusting of voedsel zullen zijn. De vijand vormt geen eenheid. Hun voedsel is lang onderweg, zij moeten ver van een veilige kust in de diepe zee bivakkeren en kunnen niet elk moment hun gewonden kameraden naar huis brengen voor verzorging en deze direct voor frisse vastberaden troepen vervangen. Wij zullen hen hun agressie en arrogantie doen berouwen. Onze soevereiniteit zal onaangetaast blijven! Voor u, blijf ik uw landvoogd, Sangxi Katon Hazeldine."

Verregaande besprekingen met Histairja over militaire alliantie Bezorgdheid over veiligheid adellijke dames in Xagranaujo

BAURG-AB-SAIS – Minister van Buitenlandse Zaken Karlon Edovarde Valosas Capeti, die net voor onderhandelingen was aangekomen in Dardania, vertrok na de berichten over de agressieve vijandelijke handelingen direct weer, nu richting Histairja, waar hij met alle egards werd ontvangen door een hem zeer goedgezinde primaat Bauan Belkanandeiz. Zij onderhandelen momenteel over verregaande samenwerking in de vorm van een militaire alliantie. De exacte inhoud staat nog niet vast, maar de Histerische autoriteiten staan positief tegenover het Azulische aanbod.

Het overleg ging naast de agressie van Dardania en Laudania vooral ook over de situatie in Xagranaujo. Daar bevinden zich momenteel een honderdtal Azulische adellijke dames die populariteit onder de bevolking proberen te verwerven om mogelijk verkozen te worden tot Prinses van Xagranaujo. Dardania, die slechts één kandidaat stuurde, en wel de dochter van de Keizer, poogt met allerlei beloftes de leiders van de onafhankelijkheidsbeweging voor zich te winnen. Dit lijkt vooral veroorzaakt te worden doordat het onafhankelijkheidsstreven onder de bevolking aan het weg ebben is. Opmerkelijk genoeg lijkt de oorzaak hiervan te liggen aan de talloze feesten en giften die de Azulische dames geven. In hun poging zoveel mogelijk steun te verwerven genieten alle geledingen van de bevolking nu onder een grote weldaad. De feesten en partijen geven hen geen tijd om zich naast hun werk met andere zaken bezig te houden. Er is niemand die niet wil profiteren van de Azulische weldoeners. Zodoende blijven er slechts een kleine groep fanatiekelingen over die werken voor echte onafhankelijkheid. De bevolking is

erachter gekomen dat afscheiding toch wel wat complicaties met zich mee brengt. De feesten van de Azulische dames zorgen voor veel werkgelegenheid. Ook de handel floreert, want veel moet geïmporteerd worden. Maar de geldbuidels van de dames is niet onmetelijk en dus importeren zij van dichtbij: Histairja zelf dus. Zo beseft de bevolking meer dat bij afscheiding zij economisch afhankelijk zouden worden van veraf gelegen naties, welke meer kosten en risico's met zich mee brengen. Het doet hen ook beseffen dat hun reden om zich af te willen scheiden toch niet zo belangrijk waren als zij dachten.

De leiders van de onafhankelijkheidsbeweging zien zich zo beroofd van steun, terwijl ze hoopten op de macht. Zij hebben zodoende geen keuze dan zich militair te verbinden met een andere mogendheid, wat in de praktijk dus neer komt dat zij van Xagranaujo een vazalstaat maken. Momenteel is de verbinding tussen Epis Azuli en Xagranaujo bijzonder bemoeilijkt door de aanwezigheid van de Dardaans-Laudaanse vloot. Er wordt dus gevreesd voor het welzijn van de Azulische dames als de Dardanen daadwerkelijk bezit zouden nemen van Xagranaujo en zij niet onafhankelijk zou worden maar een vazalstaat.

De bezorgdheid in Histairja over militaire inmenging van Dardania in Xagranaujo is groot. De bevolking van Histairja herinnert zich de oude Dardaanse bezetting nog goed. Een mogelijke terugkeer heeft al geleid tot de oprichting van enkele bewegingen die het volk aansporen zich eensgezind te verenigen onder de Histerische banier zoals de vrijheidsstrijders van weleer dat ook deden.

Naast deze dreiging heeft de Histerische regering ook het effect dat de Azulische

dames hebben op de bevolking van Xagranaujo geconstateerd, waardoor zij hun activiteiten nimmer heeft belemmerd. Voor Valosas Capeti staat het welzijn van de Azulische dames voorop. De activiteiten werden alleen gesteund vanwege de onmin over de status van Cappicië en het is wel bekend dat Epis Azuli zich nauwelijks politiek in laat met buitenlandse aangelegenheden als deze niet van invloed zijn op haar eigen status. Hij sprak zich er dan ook over uit dat Xagranaujo nimmer een vazalstaat mag worden. Liever ziet Epis Azuli Xagranaujo herenigd met Histairja dan als strategisch vooruitgeschoven post van een andere mogendheid. Hij heeft dan ook het verzoek neergelegd bij Histairja om de Azulische burgers te beschermen tegen Dardaanse militaire acties.

Een ander punt van bezorgdheid is de blokkering van de handel die de oorlog met Dardania en Laudania veroorzaakt. Epis Azuli en Histairja werken economisch nauw samen en hebben vele handelsverdragen via de EGKS. De Dardaans-Laudaanse agressie en imperialisme bedreigen ook de economie van Histairja. Zij zullen ongetwijfeld willen voorkomen dat de twee naties van hun economische samenwerking blijven profiteren en ook de Histerische schepen toegang tot Epis Azuli ontzeggen. Om deze reden zal Valosas Capeti na Histairja dan ook verder reizen naar Yüfong, waarmee eenzelfde probleem zal ontstaan aangaande de economische verdragen en verplichtingen van de EGKS. Om al deze redenen staat Histairja zeer welwillend tegenover een militaire alliantie en verwacht wordt dat weldra een verdrag getekend zal worden.

Heldhaftige maar bloedige herovering van Nimandische Eilanden

UTHUKE – De bezetting van de Nimandische Eilanden door Dardania en Laudania heeft niet lang geduurd na hun agressieve daden. Eenmaal teruggekeerd uit Caracata gaf admiraal Tripageni het bevel dat geen schip achter mocht blijven in een totale aanval op de Nimandische Eilanden totdat hun schande was uitgewist. Met doodsverachting vielen de schepen en mariniers en masse op de Dardaanse en Laudaanse schepen, wiens bemanning heel wat meer om hun schip en leven gaven.

Admiraal Tripageni kon niet geloven dat al zijn kapiteins niets hadden durven te doen bij wat duidelijk een vijandige daad was. Al degenen die als taak hadden gehad de eilanden te bewaken zouden oneervol ontslagen worden en voor de kriegsraad worden gebracht als zij niet alles zouden geven om de vijand van de Nimandische Eilanden te verdrijven.

Beschaamd door hun eigen gedrag was er onder de bemanning van deze schepen geen aarzeling. In één beweging schoten de schepen weg naar de Nimandische Eilanden. Tripageni beval de rest van de vloot waar nodig ondersteuning te geven, maar ook bij hen was geen enkele aarzeling om de schande uit te wissen. Binnen de kortste keren vielen de eilanden onder een continu bombardement terwijl sloepen met mariniers op Uthuke aan voeren. Daar vielen zij de bezetters zonder vrees voor eigen leven aan. Vele tientallen lieten het leven en nog eens tientallen raakten gewond. Geschokt door het gebrek aan zelfverdediging van de Azuli en de bloedlust in hun ogen waren de Dardanen

en Laudanen niet bemand tegen de woeste aanval en werden zij in korte tijd neergesabeld.

Waar een bombardement van de eilanden niet mogelijk was voeren de schepen vol aan op de Dardaanse en Laudaanse schepen. Binnen de kortste keren zag de zee zo vol van schepen dat het voor velen onmogelijk was om nog te manoeuvreren. De Azuli negeerden alle risico's; zij ramden, enterden en losten salvo's waar zij dat als voordelig zagen. Vooral de grote en belangrijkste schepen waren hun doel want daar konden zij de Dardanen en Laudanen harder raken. Gevangenen werden niet gemaakt. Als schepen verloren gingen of onhandelbaar werden namen de Azuli mariniers het vijandelijke schip over en als dat niet mogelijk was, waren er genoeg schepen nabij om redding te vinden.

De hoofdaanval kende een volledig gebrek aan orde en strategie waardoor de Dardanen en Laudanen nergens adequaat konden reageren op de aanval omdat ze niet konden voorspellen wat ze gingen doen. De tweede linie werd echter zorgvuldig aangestuurd door Tripageni om alle zwakheden aan eigen zijde te ondersteunen en zwakheden aan vijandelijke zijde uit te buiten.

In de chaos en doodsverachting aan de zijde van de Azuli in een poging hun schande uit te wissen werden de Dardanen en Laudanen geheel verdreven uit de wateren van de Nimandische Eilanden en werd hun aanwezigheid op de eilanden uitgewist. Vooral toen verse contingenten en eskaders uit Caracata en andere havens arriveerden waar Tripageni ter

ondersteuning toe bevelen had toen hij was vertrokken uit Caracata in het zicht van de vijandelijke vloot kwam. Ook de continue aanvallen op hun belangrijkste schepen waar hun bevel zich bevonden dwong hen zich terug te trekken.

Het resultaat van de zeeslag was verwoestend. Er waren vele honderden doden en nog veel meer gewonden. Een groot aantal schepen is verloren gegaan of ernstig beschadigd, maar daartegenover zijn enkele vijandelijke schepen veroverd en zijn er relatief weinig marinier verdrongen omdat zij snel konden worden opgevisst door nabije schepen. De vijand is een zware slag toegebracht hoewel het onduidelijk is wat hun verliezen zijn.

Eenmaal op het eiland werd al snel een massagraf gevonden waarin de lijken van het garnizoen en de lokale bewoners waren begraven. Dit bevestigde nogmaals wat al eerder via een verrekijker was gezien: de onzichtbaarheid van hen op het eiland toen de Dardanen en Laudanen hun eigen stellingen aan het opbouwen waren op Uthuke. De aardbeving had alle woonruimtes omver geworpen en het eiland is te klein en nauwelijks door struiken of bomen begroeid om iemand zo snel te verbergen. Een gevangenentransport, welke eenvoudig te zien zou zijn geweest, was niet bemerkt.

De gevallen van de eilanden zijn door de Kerk geëerd en worden door velen vereerd als helden. Admiraal Tripageni heeft verklaard dat de schande op eervolle wijze is uitgewist.

Heiligschenners Argentia gevlucht

Eiland zonder geweld weer ingenomen - Kerk spreekt bahdwa uit over heiligschenners

ARGENTIA/TERAZON – De ramp op de Nimandische Eilanden werd kort daarop gevolgd door schokkende berichten van het eiland Argentia waar lantezen het Ba heiligdom daar hebben ontheiligd en de zeventien novices voor het priesterschap aldaar hebben verkracht tegen protesten van de lokale bevolking en milite in. Een groot eskader uit Sonarsina voer naar het eiland waar de heiligschenners al gevlucht waren en het aanwezig garnizoen dankzij medewerking van de lantese autoriteiten zich snel over gaf.

Dat de lantezen geen snuggere lieden zijn was al algemeen bekend. Uit opportunisme sloten zij zich aan bij de Dardaans-Laudaanse verbond om de Cappicische piraten te bestrijden. Zij voeren echter volledig verkeerd in hun reis naar Cappicië en vielen het weerloze eiland Argentia aan, doodden daar enige onschuldige burgers en onteerden het Ba heiligdom en de daar aanwezige novices. Nu schijnt het dat zij zich door de Dardanen en Laudanen hebben laten misleiden. In hun eigen berichtgeving van het gebeuren voegden zij

een kopie van de zeekaart die zij van de Laudanen hadden gekregen (zolas bekend hebben de lantai zich nog niet eerder in Cappicische wateren begeven, red.) ter illustratie. Groot was dan ook de verbazing toen in Epis Azuli geconstateerd werd dat Meximas honderden mijlen noordelijker was getekend. Meximas ligt vlak voor de Cappicische kust. De getekende lokatie zou voor ieder onderlegd persoon in maritieme zaken duidelijk totaal zinloos zijn als bewakingsfort. Vanuit de getekende ligging kunnen de vaarroutes onmogelijk gecontroleerd worden. Het gebrekkige inzicht van de betrokken lantezen spreekt boekdelen over hun onvermogen de deceptie te doorzien.

Om deze reden heeft de Landsraad besloten lantai het voordeel van de twijfel te gunnen aangaande de aanval op haar soevereiniteit. De getekende ligging verklaart hoe zij bij Argentia zijn gekomen in plaats van Meximas.

“De burgers die de lantezen van het eiland hebben gezet, hebben ook bijgedragen in ons besluit dit pad te volgen,” zo verklaarde

Merton Kessis Luri, de Minister van Informatie. “De aardbeving had de enige vlaggenmast op het eiland doen omvallen, waardoor de lantezen misleid konden zijn. Daarbij hebben zij de novices wel bevrijd uit een beknarde positie, maar wat zij daarna hebben gedaan kan absoluut niet door de beugel. Een andere feit is dat zij niet buitensporig gewelddadig hebben gehandeld en vooral het heiligdom heeft geleden. Een gerecht zal de schuldigen van de onschuldigen scheiden. Wij willen lantai de mogelijkheid daartoe bieden als zij berouw toont en volledig met ons mee werkt.”

Het Ba heiligdom op Argentia is wijd en zijd bekend in de Azuli landen. De zeventien novices behoren tot de Orde van Sidharte die vrede en nederigheid propageert. De novices worden uitverkoren uit een grote selectie van kandidaten om in het heiligdom te mogen dienen. De ontheiliging van het heiligdom en de verkrachting van de novices zijn niet goed te maken.

Nadat het nieuws over Argentia bekend werd is admiraal Cissiusis Alberadas vanuit

Sonarsina met een groot eskader naar Argentia gevaren. Toen zij op de haven aan voeren bleek van een sterk eskader geen sprake. Er lagen maar enkele Iantese schepen in de haven, geen van groot kaliber, zodat het geen enkele moeite kostte de haven te blokkeren en Alberadas liet een bericht naar het eiland zenden dat als er ook maar één schip in beweging zou komen deze onmiddellijk onbevaarbaar zou worden gemaakt. Met zijn overige schepen voer Alberadas naar het oosten, op zoek naar Lebetor. In Cappicische wateren trof hij een grote Iantese vloot. Deze seinden hem echter voor vreedzaam overleg en Alberadas besloot eerst te luisteren. Hij had niet het idee dat Lebetor hier aanwezig was.

Tussen twee sloepen sprak Alberadas met admiraal Marcellis Maecenas, de Iantese bevelhebber. De vloot bleek ook op jacht te zijn naar Lebetor, die gedeserteerd was en vriend en vijand had aangevallen. Zij waren op weg geweest naar Argentia, maar verkenningsschepen hadden gerapporteerd dat zij Lebetor dieper naar de Cappicische Eilanden hadden zien vluchten. De vloot was zich net aan het hergroeperen voor een hervatting van de jacht. Alberadas verhaalde van Lebetors misdaden en verzocht Maecenas om assistentie opdat hij Argentia mogelijk op vreedzame wijze weer in kon nemen zodat hij de deserteurs aan de Iantezen kon overdragen. De Iantezen gaven verrassend snel toe aan het verzoek.

Maecenas wees enkele schepen en hoge officieren toe om Alberadas te assisteren. De Iantese vloot voer weer weg, de gevaarlijke Cappicische wateren binnen. Alberadas zag het aan voor idioterie: in de nauwe, vol met rotsen, riffen en zandbanken bezaaide Cappicische Zee kan nooit veilig gemanoeuvreerd worden met zoveel schepen. Velen zouden zware schade oplopen of op de klippen lopen.

Alberadas keerde terug naar Argentia, met de Iantese schepen op sleeptouw. In gezelschap met de hoge Iantese officieren ging hij aan land, waar het garnizoen bij het zien van hun meerderen zich direct overgaven. Door de blokkering van de haven had zij al weinig hoop meer gehad. Alberadas wilde voor overdracht aan de Iantezen eerst van de burgers weten of een van de garnizoensleden betrokken was geweest bij de heiligschennis of het doden van de burgers. Via de Azulische autoriteit had hij intussen bevel gekregen deze misdadigers in de boeien te slaan. De Argentische burgers verklaarden echter dat Lebetor degenen die hij niet volledig vertrouwde om mee te doen met zijn plannen op Argentia had achtergelaten als garnizoen en deze hadden zich ook netjes gedragen. Geen van de aanwezigen had meegedaan met Lebetors misdaden. Zo werd het voltallige garnizoen overgedragen aan de Iantezen en voeren alle Iantese schepen al snel weg naar het noordoosten. Alberadas plaatste zijn eigen garnizoen en

begon in opdracht van zijn meerderen het eiland te versterken en de oostelijke wateren van de Ksalische Zee te bewaken. Kort hierna heeft de landvoogd Iantai verzocht de heiligschenners aan Epis Azuli uit te leveren. De huidige situatie op zee maakt achtervolging door de Azulische marine precair zodat dit voorlopig uitgesteld moet worden.

De Kerk, die vrij is om onafhankelijk te handelen, heeft al wel enige oordelen uitgesproken. "Er is al openlijk toegegeven dat de Iantese bevelhebber Lebetor tot de heiligschennis heeft bevolen en daar ook zelf aan heeft deelgenomen," zo sprak Eerste Kardinaal Patris Naxos Teleri. "In de ogen van Ba heeft deze man zijn leven verspeeld. Wij roepen daarom een permanente *bahdwa* over deze man en zijn medeplichtigen uit. Zij zijn nu vogelvrij in de ogen van de Kerk en Ba. Elke Bagelovige kan straffeloos Lebetor op welke dan wijze dan ook doden en hij of zij zal hiervoor de zegen van Ba ontvangen."

Het uitroepen van een *bahdwa* door de Kerk is bijzonder zeldzaam aangezien het Ba-geloof wijd verbreid is en heiligschennissen met bewuste rade zelden voor komen. De kardinalen zijn nu in afwachting van de Baus of deze de *bahdwa* over zal nemen zodat het voor alle gelovigen in heel Thalassa zal gelden. De heiligschenners zijn nu sowieso gebrandmerkt als *bahdwazen*.

Volkswuede over schendingen eer en soevereiniteit Epis Azuli

TERAZON – Nadat de berichten van de laaghartige overal van de Dardanen en Laudanen op de Nimandische Eilanden en de heiligschennis van de Iantai de bevolking bereikte, ontbrandde er een hevige volkswuede. In de meeste delen van het land gingen er grote menigten de straten op. Verslaggevers meldten dat het er in totaal vele honderdduizenden zijn geweest. In Kascamandri waren vooral Dardaanse, Laudaanse en Iantese woningen van handelaren het doelwit. De ordepolitie heeft veel moeite de massa in bedwang te houden en de eigendommen en levens van de Dardanen, Laudanen en Iantezen in Epis Azuli te beschermen.

De Azuli staan vooral bekend als rustige mensen wiens gedachten door diepe wateren varen. Sinds de vorming van de landvoogdij is stabiliteit en vrede in grote delen van het land gewoontegoed geworden. Als er conflicten waren dan bleven deze beperkt en behelsten zij slechts een klein deel van het land dat betrokken was. Het Nimandische conflict had dan ook weinig invloed op de harten van de Azuli. Toen zij echter vernamen dat de Dardanen, met tot dan toe zich verborgen houdende Laudanen, een natuurramp misbruikten om onder de noemer van hulpverlening de Azulische eilanden te bezetten en vervolgens geen hulp te verlenen maar de getroffen af te slachten, veranderde dit. De Dardanen en Laudanen waren eerloos en

gaven niet om de krijgscodes om hun doelen te bereiken. Zo'n misdaad was ongehoord en men had dat zeker niet van de beschaafde Dardanen en Laudanen verwacht. "Barbaren!" en "Eerlozen" was een veel gehoorde kreet.

Pas toen de berichten over Argentia bekend werden escaleerde de situatie. De kwestie kreeg nu een religieuze ondertoon, zeker toen de Laudanen beweerde de eilanden bevrijd te hebben van ongelovigen ter ere van de Baus. Het heiligdom van Argentia is zeer beroemd en vele gelovigen bezoeken jaarlijks het heiligdom. De heiligschennis en onttering van de zuivere maagden van het heiligdom deed de menigten aanzwellen tot grote volksmassa's die in groot koor: "BAH! BAH! BAH! BAH!" aan hieven om Ba op te roepen de zondaren en ongelovigen te straffen.

In Kascamandri, waar zich de meeste vertegenwoordigers van Dardaanse, Laudaanse en Iantese handelsmaatschappijen bevinden, werden hun huizen aangevallen. De ordepolitie moest oproepen worden om de menigte in bedwang te houden de onschuldige buitenlandse burgers te beschermen. Toch werden een aantal huizen geplunderd en in brand gestoken. Er vielen ook enige doden. De gewelddadigste reischoppers werden waar nodig gearresteerd. Uiteindelijk heeft de Kerk priesters en priesteressen ingezet om de massa's te kalmeren door middel van ter

plaatsse uitgeoefende kerkdiensten wat de meesten tot rust bracht en de situatie stabiliseerde. Desondanks zijn er overal nog vele duizenden mensen op de been. Exacte informatie over het geweld is door de regering voorlopig niet naar buiten gebracht om de situatie niet verder te doen escaleren. De beveiliging van de Iantezen kon deels worden verminderd toen men vernam dat Argentia met steun van de Iantese autoriteiten voor Epis Azuli was heroverd en dat de heiligschenners tot deserteurs waren verklaard.

Eerste Kardinaal Patris Naxos Teleri hield vanuit de Tempel van Cunnuvte aan het Plein van de Heilige Eenheid en de Eeuwige Vrede een special eredienst. Honderdduizenden waren toegestroomd om hem aan te horen. "Mijn dierbare trouwe gelovigen van de grote godin Ba. Ongeluk heeft ons de afgelopen jaren getroffen. Zijn wij in gebreke gebleven ten opzicht van Ba dat dit is gebeurd? Hebben wij haar verzaakt of hebben wij zwakheden begaan? Neen, zeg ik. Onze harten zijn sterk en zuiver gebleven. Het is onze ijver die tekort is geschoten. Wij hebben de zaken in de wereld hun gang laten gaan. Wij hebben enkel inwaarts gekeken. Wat ons niet aan ging lieten wij begaan. Nu staat Epis Azuli ineens voor een grote dreiging. In het verleden stonden wij andere mogendheden toe de Cappicische piraten te bedwingen. Deze

goedwilligheid om legers in onze nabijheid toe te laten is nu misbruikt. Dit gebeurt nog niet grootschalig. Zij nemen slechts wat zij denken aan de Azuli te kunnen afnemen met de gedachte dat wij het wel weer toe zullen laten. Maar als wij dit laten

begaan zal het kwaad alleen maar erger worden! Het moet nu een halt worden toegeroepen! De wereld moet leren dat Epis Azuli niet met zich laat sullen. Dat zij niet toe staat dat er met de eer van de grote godin Ba wordt gesold! Mijn dierbare

gelovigen! Steun uw vaderland als zij daarom vraagt en help de eer van Ba te verdedigen! Laten wij bidden voor de gevallen in de afgelopen en komende strijd."

Belastingen nagedachtenis Wuileunder veroorzaken schok

TAKKEHOLM – Met verbijstering heeft men de uitlatingen van Luinda Wuileunder, de dochter van de recent vermoordde inspecteur van het onderzoek naar de moord op ambassadeur Quorci, vernomen uit een nieuwsblad uit IJzerland, het land waarheen zij gevlucht is. Wederom worden allerlei speculaties gedaan, zonder bewijs natuurlijk, want zij weten alles alleen van horen zeggen.

Vooraf de belasting dat Wuileunder Azulische en Sevosetische "malversaties" op het spoor was en dus naar een oorlogsgebied vluchtte, noemde inspecteur-generaal Ucires Megentun Sapheri bespottelijk en een belasting van de goede naam van Wuileunder.

"De heer Wuileunder stond juist bekend als een van de meest gerenommeerde inspecteurs van Sevosetië, welk tevens is gemeld door het genoemde nieuwsblad, in de editie van die periode. Als de autoriteiten niet wilden dat de door het nieuwsblad genoemde "waarheid" werd ontdekt zouden zij wel een minder capabel inspecteur benoemd hebben.

Daarnaast heb ik niet gezegd dat een lidmaatschap van epxi Ambis van de "maffije" onmogelijk is, maar dat wij geen enkel bewijs hebben kunnen vinden ervoor en dat een lidmaatschap zeer

onwaarschijnlijk is, zeker omdat niemand heeft kunnen aan dragen waarom Quorci, een vermogend en internationaal gerespecteerd man, hiervan lid zou moeten zijn. Ook is er niets gevonden dat wijst op een zogenaamd breken van een zwiijplicht. Volgens het gerucht had hij dat nog niet gedaan voor hij vermoord was, wat het bewijzen van deze zaken nog lastiger maakt. Dus vraag ik aan de speculanten over de aumairta en de maffije met bewijzen te komen over het breken van deze aumairta en Quorci's lidmaatschap. Wij hebben geen bewijzen en al helemaal geen betrouwbare getuigen. Het kan geen kwaad nu te vertellen dat deze geruchten uit het criminele circuit in Takkeholm kwamen en wij dit spoor alleen hebben onderzocht om volledig te zijn gezien de diplomatieke belangen. Wij geloven overigens niets van de beweringen van een berooide crimineel in ballingschap in het IJzerlandse achterland. Voor geld zal hij alras alles beweren.

Tenslotte moet nog steeds bewezen worden waarom hoofdverdachte Rogvi Hylm epxi Ambis vermoord heeft. De buitenlandse bladen nemen abusievelijk aan dat de genoemde hypothesen belastingen zijn. Het zijn mogelijke verklaringen waarom epxi Ambis is vermoord door

Rogvi Hylm, maar er is hier nooit een specifiek omschreven aanklacht ingediend. De vlucht van Hylm merkt hem extra aan als verdachte. Ymir poogt hem duidelijk voor iets te beschermen en om die reden hebben wij een arrestatiebevel uitgeschreven. Als hij onschuldig is zou hij zich gewoon bij de Sevosetische, of de Azulische, autoriteiten kunnen melden. Vanwege de omslachtige theorie aangaande het motief om epxi Ambis te vermoorden in combinatie met de slechtiendheid van Hylm sluiten wij overigens de mogelijkheid niet uit dat Hylm in het verkeerde glas het gif heeft toegediend en dat de maffije-theorie op een andere gast van toepassing is.

Overigens lijkt men te vergeten dat dit een internationale diplomatieke kwestie is. Alle betrokken naties moeten volledig over de gang van zaken worden ingelicht en instemmen met de bewijslast om tot een eerlijke rechtsgang te komen, omdat velen van de betrokkenen diplomatieke onschendbaarheid bezitten. Dat Sevosetië en Epis Azuli samen iets verborgen houden zou dan dus niet werken als wij de schuld bij Ymir alleen leggen. Onze zaak staat alleen als wij de overige betrokken naties kunnen overtuigen met onze bewijzen. Ik zou de journalisten en redacteurs een cursus internationaal recht adviseren."

Luinda Wuileunder ontmaskerd als spion

TAKKEHOLM – De vlucht en uitlatingen van Luinda Wuileunder waren voor de Sevosetische autoriteiten onverklaarbaar. Waarom zocht zij asiel in IJzerland? Uiteindelijk is wat zij noemt alleen speculaties, geen enkel bewijs of concrete zaken worden vermeld. Het enige wat zij probeerde was de aandacht van het onderzoek weg te leiden naar dat de schuld bij Epis Azuli en Sevosetië zou moeten liggen. Men besloot haar gangen na te gaan en kwam tot verbijsterende ontdekkingen.

De Sevosetische autoriteiten vernamen verbaasd dat Luinda Wuileunder als weduwe, en dus als ongehuwde vrouw, een eigen bedrijf leidde en daarbij zeer welarend was. Zulk gedrag is in Sevosetië ongehoord! Zeker het feit dat zij schijnbaar goed verdiende was merkwaardig: de meeste Sevosetiërs zouden niet snel iets van haar kopen vanwege deze dubieuze status. Ongetwijfeld stond men het toe omdat haar vader een gerespecteerde inspecteur van de gendarmerie was.

Als weduwe was zij ongebonden en toen haar man nog leefde ging het zeer voorspoedig met het bedrijf en kon zij naar

Sevosetische normen een zeer luxe leven. Na zijn dood gingen de zaken steeds slechter, maar zij bleef op dezelfde voet door leven. Het bleek lastig te achterhalen hoe dit kwam. Als weduwe met een eigen bedrijf was zij van niemand afhankelijk. Men kwam erachter dat Luinda veel schuldeisers had, maar dat zij hen steeds tijdig kon betalen.

De onthulling van Luinda Wuileunder dat haar vader met haar familie sprak over zijn zaken en dat zij zelf bijzonder geïnteresseerd was in deze zaken, gekoppeld met haar vlucht, leidde al snel in een bepaalde richting. Luinda bleek haar informatie voor grof geld aan een buitenlandse mogendheid te verkopen, wat haar daarmee tot spion maakt. Helaas heeft men geen bewijs kunnen vinden voor welke natie dit was, hoewel alles lijkt te wijzen op Ymir gezien hun gedrag en als verklaring waarom zij Keurt Wuileunder gedood hebben. Het is ook nog altijd een mysterie waarom Wuileunder in Thimarithi werd vermoord. Als hij iets op het spoor was waarbij Ymir betrokken was zouden zij daar nooit van geweten moeten kunnen hebben. Zij hadden het idee dat hij

een Azulische connectie onderzocht aangaande de maffije kwestie. Hoe hadden zij kunnen weten waar Wuileunder mee bezig was en dat het een bedreiging voor henzelf was? Een spion is het eenvoudige antwoord. Helaas ontbreekt het aan bewijs dat Luinda Wuileunder met Ymirese personen in contact stond.

Luinda Wuileunder had waarschijnlijk niet verwacht dat de informatie die zij haar vader aftroggelde tot zijn dood zou leiden. Mogelijk heeft het besluit van Ymir om haar te eren haar doen vluchten naar IJzerland, omdat zij vermoedde dat haar betrokkenheid hierdoor bekend zou raken. Haar uitlatingen in het nieuwsblad moeten haar betalende laten weten dat zij geen waarheden zal verkondigen als zij haar met rust laten. Dit lijkt ijdele hoop.

Ondertussen kloppen de schuldeisers nu op de deur van haar moeder, die het beheer van haar dochters bedrijf onverwacht kreeg toegespeeld. "Ze kunnen kloppen wat ze willen, maar ik laat ze niet binnen!", zo sprak moeder Wuileunder fel. "Ze mogen naar mijn dochter in IJzerland gaan of naar de rechter om de zaak failliet te laten verklaren."